

774.—Αυστριακόν ἀτιμόπλοιον **Monarchis** παρέλαβε διὰ Τεργέστην 324 σάκκους σταφιδόκαρπον ἐκ λιτρῶν 54,315.  
 —Αυστριακόν ἀτιμόπλοιον **Dide** παρέλαβε διὰ Σμύρνην 100 σάκκους σταφιδόκαρπον ἐκ λιτρῶν 11,330.—Αυστριακόν ἀτιμόπλοιον **Soupo** παρέλαβε διὰ Τεργέστην καὶ Βενετιάν 560 σάκκους σταφιδόκαρπον λίτρας 61,172.

## ΚΡΗΤΙΚΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

Μᾶς γράφουσιν ἐκ Χανίων :

Ὁ μέγρι χθές δευτέρος γραμματεὺς τῆς Γεν. Διοικήσεως **Ι. Γιανναράκης**, διορίσθη Σχολάρχης Χανίων! Μὴ σᾶς φανῆ τοῦτο παράξενον. Ἐδῶ εἰς τὰς δημοσίας θέσεις δὲν ἀπαιτοῦν μεγάλας γνώσεις καὶ εἰδικότητα, δύναται τις δὲ εὐκολώτατα ἀπὸ καπνοπώλης νὰ γείνη Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ παράξενεθῶμεν ἡμεῖς, οἵτινες εἰμεθα συνειθησμένοι. Ὡς λόγος τῆς ἀπὸ τοῦ διοικητηρίου ἀπομακρυνσεῖς του φέρονται τὰ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ρώσου προξένου διατρέξαντα. Διότι ὁ ρώσος πρόξενος σὺν ὕβρισι κατὰ πρόσωπον καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν, διὰ τὰς ἐνεργείας, τὰς ὁποίας ἔκαμνε πρέχων εἰς τὰ προξενεῖα καὶ κατηγορῶν τοὺς πατριώτας του διὰ τὸ βακουφικὸν ζήτημα, παριστῶν ὅτι οἱ μὲν χριστιανοὶ ἔχουν ἄδικον, ἡ δὲ κυβέρνησις καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ δίκαιον. Ἐστὶν, τῷ εἶπε, παστρικά ὁ ρώσος πρόξενος, δὲν εἶσαι Κρῆς, οὐδὲ Χριστιανός, διότι ἄλλως δὲν θὰ μετεβάνεις καὶ εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους προξένους ἐνεργῶν ἐπανειλημμένως κατὰ τῶν συμπατριωτῶν σου». Σημειωτέον ὅτι, ὅτε ἐπανήλθεν ὁ κύριος οὗτος ἐκ Γερμανίας, ὅπου ἐσπούδασε καὶ ἐκεῖνος δὲν ἤξεύρει τι, τῷ προϋτάθῃ νὰ διορισθῆ Σχολάρχης, ἀλλὰ δὲν ἐδέχθη, κατόπι προσηνέχθη νὰ διδάσκη εἰς τὸ τουρκικὸν σχολεῖον δω-

ρεῖαν. Ἐν τούτοις δὲν εἶναι δίολου ἀπίθανον νὰ λαμβάνῃ καὶ τὸν μισθὸν τῆς πρώτης του θέσεως, διότι καὶ ἄλλοτε παραιτηθεὶς ἄπως ἐκτεθῆ βουλευτὴς τὸν ἐλάμβανε καὶ ἀποτυχῶν εἰς τὰς ἐκλογὰς κατέλαβεν ἀμέσως τὴν θέσιν του.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ διπλῶν μισθῶν, σᾶς ἀνακοινῶ καὶ τὸ ἐξῆς περιέργων. Μανθάνω ὅτι ἀφίκετο ἐνταῦθα εἰς τελωνοφύλαξ ἐκ Πειραιῶς, Κρῆς τὴν πατρίδα, οὗτινος τὸ ὄνομα μοὶ διαφεύγει τὴν στιγμήν ταύτην. Ἄνεχώρησεν ἐκ τῆς θέσεώς του ἐπὶ ἄδεια—σημειώσατέ το—τούτέστι διατελεῖ πάντοτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἑλληνικοῦ ὑπουργείου, μὲ πλήρη τὸν μισθὸν του καὶ ἦλθεν ἐδῶ, ἐνθὰ διορίσθη διοικητικὸς ἀστυνόμος τῆς ἐπαρχίας Κισσαμίου...

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ ἀλληλεγγύης μεταξὺ ὑμετέρας κυβερνήσεως καὶ ἡμετέρας διοικήσεως, σᾶς ἀνακοινῶ καὶ τοῦτο, ὅτι ἀνεχώρησε πρὸς τινας ἡμερῶν ἐντεύθεν εἰς κύριος, οὗτινος τὸ ὄνομα ἀγνοῶ, ἐφοδιασμένος μὲ συστατικά τοῦ Διοικητοῦ μας πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἰσχυροὺς, ὅπως κατορθῶσιν νὰ εἰσαγάγῃ τὴν κόρην του εἰς τὸ Ἀρσάκειον. Ἡμεῖς τῷ εὐχόμεθα καλὴν ἐπιτυχίαν, θαυμάζομεν ὅπως πῶς ὁ Διοικητὴς μας κατορθοῖ νὰ διαθέτῃ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι **ροσοφεία**. Γινώσκουμεν ὅτι ἡ ἀριστοκρατία σᾶς συμπαθεῖ πρὸς τὸν κ. Φωτιάδην, γινώσκουμεν πρὸς τούτοις ὅτι καὶ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει **Χαυγαρομανίται** τὸν ὑποστηρίζουσι παρὰ τῷ Σουλτάνῳ. Ἡ δὲ ἦτο ὁμοῦς αἴσχος διὰ τὴν Κρήτην, εἴαν ἀνεχθῆ αἱ δύο αὐταὶ τάξεις νὰ ἐπηρεάζωσι τὰς τύχας τῆς καὶ νὰ τῇ ἐπιβάλωσι τὸν προσαταευόμενόν των.

Ἦδὲν ἔδωκεν εἰς αὐτάς ἐν μᾶθημα καλὸν ἀπορρίψασα πρὸς τριῶν ἐτῶν διὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς τῆν σύμβασιν

ἀνεμον. Ἡ δεσποινὶς Μπωλιέ, στρέφουσα πρὸς τὴν μητέρα τῆς τῇ ἔδειξε τὸ μελαγχολικὸν πρόσωπόν της. Καὶ ὡς νὰ ἐπανήρχετο μεγαλοφῶνως εἰς τὰς σκεψεις αἵτινες πρὸ ὀλίγου τὴν ἐτάραττον ἐσωτερικῶς :

— Πόσον καιρὸν, εἶπεν, ἔχομε νὰ λάβουμε γράμματα ἀπὸ τὴν Πετροῦπολιν.

Ἡ μαρκησία ὕψωσε τὴν κεφαλὴν, ὡς νὰ ἤθελε νὰ δείξῃ ὅτι πολὺ καλὰ ἤξευρε περὶ τίνος ἐπρόκειτο. Καὶ με φωνῆν τὴν ὁποίαν προσεπάθει νὰ καταστήσῃ ἥσυχον :

— Δύο μῆνας σχεδόν.

— **Ναί**, δύο μῆνας! ἐπανελάβεν ἡ Κλαίρη, σφίσασα νὰ τῆς διαφύγῃ εἰς στεναγμὸς.

Αὐτὴν τὴν φορὰν ἡ μαρκησία ἔχασε τὴν ὑπομονὴν τῆς καὶ σηκωθείσα ἀποτόμως ἐστάθη πλησίον τοῦ παραθύρου ἀντικρὺ τῆς θυγατρὸς τῆς καὶ λαβοῦσα τὰς χεῖρας αὐτῆς :

— Ἄλλὰ γιὰτὶ αἰωνίως σκέπτεσαι αὐτὸ καὶ σκοτίζεις τὸ μυαλό σου ;

— Ἄν δὲν σκεφθῶ τὸν Γάστονα, ποῖον θέλτε νὰ σκεφθῶ ; ἀπήνησεν ἡ Κλαίρη μετὰ πικρίας. Καὶ πῶς νὰ μὴ βασανίζω τὸ μυαλό μου, καθὼς λέγετε, διὰ νὰ ἀνακαλύψω τῆς αἰτίας τῆς σιωπῆς του ;

— Ὅμοιολῶ ὅτι εἶνε δύσκολον νὰ ἐξηγηθῇ ἡ σιωπὴ του. Ὁ δούξ τοῦ Βλιγνὸ ἀπὸ πέρασε πλησίον μας ὀκτώ μεραὶς τὸ παρελθὸν ἔτος, ὑπεσχέθη ὅταν ἀνεχώρησεν ὅτι τὸν χειμῶνα θὰ ἦνε ἰς τὸ Παρίσι. Κατ' ἀρχὰς ἔγραψεν ὅτι πολι-

τικαὶ περιπλοκαὶ δὲν τοῦ ἐπιτρέπου νὰ φύγῃ. Ἐπειτα ὅταν ὁ χειμῶν ἐπέρασε ἐπαρασίσησθι ὅτι περιμένει τὸ καλοκαίρι γιὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Γαλλίαν.

Τὸ καλοκαίρι ἦλθεν, ἀλλ' ὁ δούξ δὲν ἔρχεται. Ἴδου ὅπου εὐρισκόμεθα εἰς τὸ φθινόπωρον καὶ ὁ Γάστων ἐπαύσε καὶ τὰς προφάσεις αὐτάς. Οὔτε νὰ μᾶς γράψῃ δὲν λαμβάνει τὸν κόπον. Ἄς παραδεχθῶμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐκ μέρους του παρὰ ἀμελεία. Κόρη μου, ὅλα μετεβλήθησαν, καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ κύκλου μας δὲν ἔξυρουν πλέον νὰ εἶναι εὐγενεῖς.

Καὶ ἡ μαρκησία ἠνόρθωσε τὴν λευκὴν κεφαλὴν τῆς, λαμβάνουσα τὸ ὕφος τῶν μεγάλων κυριῶν, αἵτινες τὴν περιεκύκλουν μειδιῶσαι ἐντὸς τῶν ὠραίων πλαισίων, τῶν περιβαλλόντων τὰς εἰκόνας των.

— Ἐν τούτοις ἂν ἦτο ἀσθενής ; ἀπετόλμησε νὰ εἶπῃ ἡ Κλαίρη, μὴ δυναμένη ν' ἀντιστῆ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ ὑπερασπίσῃ ἐκεῖνον ὃν ἠγάπα. Ἐάν του ἦτο ἀδύνατον νὰ μᾶς δώσῃ εἰδήσεις του ;

— Εἶναι πολὺ ἀπίθανον αὐτὸ, ἀπεκρίθη ἀσπλάγγως ἡ μαρκησία, εἴαν συνέβαινε κάτι τι θὰ μᾶς εἰδοποιούσαν ἀπὸ τὴν πρεσβείαν. Ἐσο βεβαία ὅτι εἶναι πολὺ καλὰ, ὅτι εἶναι καταχαρούμενος καὶ ροδονόκκινος καὶ ὅτι ὅλον τὸν χειμῶνα ἐχόρευε κοτιλιῶν εἰς τὰ σαλῶνα τῆς Πετροῦπόλεως.

Νευρική συστολὴ ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον τῆς Κλαίρης. Ὀχρίασεν, ὡς ἂν ὅλον τὸ αἷμά της εἶχε συρρεῦσει πρὸς τὴν καρδίαν. Ἐπειτα βιάζουσα τὸν ἑαυτὸν τῆς νὰ μειδιάσῃ.

ἦν μετ' αὐτῶν εἶχε συνομολογήσει ὁ κ. Φωτιάδης περὶ συστάσεως ἐν Κρήτῃ Τραπεζῆς, ἥτις ἐμελλε νὰ διαχύσῃ εἰς τὴν Κρήτην τὴν εὐδαιμονίαν καὶ νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοῦ πτωχοῦ χωρικοῦ καὶ τὰ ἐρείπια τῆς ταπεινῆς στέγης, ἅτινα ἐκ τῶν καταστροφῶν τοῦ πολέμου τῷ ὑπελείφθησαν. Πιστεύομεν ὅτι καὶ τὴν φορὰν ταύτην θὰ τοὺς διδάξῃ, ὅτι θὰ πράξουν καλὰ νὰ μᾶς ἀφήσουν ἡσύχους νὰ φροντίζωμεν περὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς πατρίδος μας. \*Ὡς πᾶνς λοιπὸν εἰς τὸ καλὸ νὰ μᾶς ξεφορτωθῶν, νὰ μὴν τοὺς στείλωμεν ἡμεῖς εἰς τὸ διάβολο.

### Κεραμειανός

## ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ



Ἡλεκτρικὸς σιδηροδρόμος. — Ασφάλεια κατὰ τυχαίας ἐντὸς θεάτρου.

Ἐν τῇ δυτικῇ αἰθούσῃ τῆς Θόλου (Rotunde) ὑπάρχουσιν ἐκτεθειμένοι δύο ὑπὸ μιάς μεγάλης ἀτμοκινήτου μηχανῆς κινούμεναι δυναμογόνοι μηχαναί, αἵτινες ἐπὶ ταχύτητι 600 στροφῶν κατὰ λεπτόν γεννῶσι τὸ ἀναγκαῖον ρεῦμα, ὅπερ διὰ δύο συρμάτων φέρεται εἰς τὰς ὡς ἀγωγούς χρησιμευούσας τροχιάς καὶ ἐντεύθεν πάλιν εἰς τοὺς πόλους τῆς ὑπὸ τὸ δάπεδον τῆς ἀμάξης κειμένης κινήτηριου μηχανῆς. Ἡ συνέχεια δ' αὕτη τοῦ ρεύματος λαμβάνει ὡς ἐξῆς χώραν: Αἱ ψῆκτραί τῆς δυναμογόνου μηχανῆς εἶνε συνδεδεμένοι μετὰ ἀλλήλους μετὰ ἀπὸ πτερά, τὰ ὅποια, ὅταν κινήται ἡ ἀμάξα, προσαρμολογῶνται πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ ἀμαξοστάτου καὶ τοῦ ἄξονος μεμονωμένην στεφάνην τῶν τροχῶν. Οὕτω δὲ γίνεται ἡ κυκλοφορία τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἀπὸ τῶν ἀρχικῶν μηχανῶν εἰς μίαν τροχίαν, ἐκείθεν δὲ διὰ τῶν ἐπ' αὐτῆς κινουμένων τροχῶν εἰς τὴν δευτερεύουσαν κινήτηριον μηχανὴν καὶ ἐξ αὐτῆς διὰ τῶν δύο ἐτέρων τροχῶν καὶ τῆς δευτέρας τροχιάς ἐπανέρχε-

ται εἰς τὴν κυκλοτερῆ αἰθούσαν πρὸς τὸν ἠλεκτρογεννήτορα. Ἀποκαθίσταται δὲ ἡ διακόπτεται τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα, ἔαν συρθῇ κώπη τις, ἥτις μόνον ἐν τοῖς διαφόροις σταθμοῖς εἶνε ἀφαιρετῆ. Χρησιμεῖ δ' αὕτη νὰ παρεμβάλλῃ κατὰ τὴν σταμάτησιν τῆς ἀμάξης μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον συνεχῶς αὐξοῦσαν ἀντίστασιν, κατὰ δὲ τὴν ἀναχώρησιν πάλιν νὰ μικρύνῃ τὴν ἀντίστασιν ταύτην καὶ ἐπὶ τέλους νὰ αἶρῃ αὐτὴν ἐντελῶς· διότι ἄλλως τὰ σύματα τῆς δυναμογόνου μηχανῆς θερμαίνονται λίαν ἰσχυρῶς καὶ ἐπιφέρουσιν εἰς τὰ τῆς μηχανῆς βλάβας. Διὰ καταλλήλου τροφῆς τῆς κώπης μεταβάλλεται πρὸς τούτους καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ ρεύματος ἐν τῇ κινήτηριῳ μηχανῇ, ἐπομένως δὲ καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς ἀμάξης. Πᾶσα τοῦ ὁδηγοῦ παραπλάνησις ἀποκλείεται· διότι ἡ κώπη δεικνύει πάντοτε τὸ μέρος, πρὸς ὃ πρέπει νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀμάξα. Ἐν ἐκάστη ἀμάξῃ, 15 καθίσματα ἔχουσι, ὑπάρχει εἰς μηχανικὸς ἐπισκετῆρ καὶ δύο κώδωνες, εἰς διὰ τοὺς ἐπιβάτας καὶ ἕτερο· διὰ τὰ δίδόμενα σημεῖα. Ἡ ἀμάξα συμμετρικῶς κατεσκευασμένη δύναται νὰ χωρῇ καὶ πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ πρὸς τὰ ὀπίσω, χωρὶς νὰ γίνῃ ἀνάγκη νὰ στραφῇ.

Μία ἀρχικὴ μηχανὴ δύναται νὰ κινήσῃ συγχρόνως καὶ δύο καὶ τρεῖς ἀμάξας ἀναλόγως τῆς δυνάμεώς τῆς. Προκειμένου ὁμοῦ περὶ μεταβιβάσεως ἠλεκτροκίνης δυνάμεως ἢ περὶ στρώσεως ἠλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ, ὅτι ἡ μετὰ ἠλεκτροκίνη κινουμένη κινήτηριος μηχανὴ περιστρέφεται ἐνίοτε μετὰ ταχύτητα 600—800 στροφῶν κατὰ λεπτόν, γεννᾷ δὲ ρεῦμα, ἔχον ἐναντίαν πρὸς τὸ ρεῦμα τῆς ἠλεκτρογόνου μηχανῆς διεύθυνσιν, ὅπερ τὸ τῆς ὠφελείας ἀποτέλεσμα σπουδαίως μικρύνει. Ἡ ἀντίδρασις αὐτῆς, ἥτις ἐπὶ ὀριζοντίου πορείας εἶνε ἀρκετὰ σημαντικὴ, ἐλαττοῦται κατὰ τὴν ἀνάβασιν καὶ ἐνεργεῖ ὡς ἐπισκετῆρ ἐπὶ πεδινῆς πορείας. Ὅταν τίθεται εἰς κίνησιν ἡ ἀμάξα δὲν ὑπάρχει ἀκόμη ἀντίθετον ρεῦμα, διόπερ καὶ λίαν εὐκολύνεται ἡ κίνησις. Ὁφείλομεν πρὸς τούτους νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει, ὅτι κατὰ πᾶσαν γέννησιν

— Ἐν τούτοις μοῦ εἶχεν ὑποσχεθῆ ὅτι τὸν χειμῶνα θὰ ἔλθῃ νὰ τὸν περάσωμε μαζῇ εἰς τὸ Παρίσι· καὶ ἤμην τόσο εὐτυχῆς σκεπτομένη ὅτι θὰ ἐπανερχόμην ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου μετ' αὐτοῦ! Ἄ εἴθελα μὲ χαρὰν ὅλην τὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὅποιαν θὰ παρήγαγε, καὶ ἴσως καὶ αὐτὸς παρετήρει καὶ τὴν ἰδικὴν μου. Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, μητέρα, ὅτι δὲν εἶναι ζηλότυπος. Καὶ ἐν τούτοις ἔμπορεύσε νὰ ἴται. Ὅπου καὶ ἂν ἐπηγαίναμε, ἤμην ἐπιζήτητος. Ἐδῶ ἀκόμη σ' αὐτὴν τὴν ἐρημον δὲν ἐπαυσαν οἱ λατρευταὶ καὶ μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ γείτονός μας τοῦ διευθυντοῦ τῶν σιδηροδρογίων...

— Τοῦ κ. Δερβλάυ;

— Μάλιστα τοῦ κ. Δερβλάυ. Τὴν κυριακὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν—δὲν τὸ παρετήρησατε σεις, προσέχετε πολὺ εἰς τὴν λειτουργίαν—προσηλύτην πλυσίον σας, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ξέρω διατί, ἐστενοχωροῦμην. Δύναμις ἀνωτέρα τῆς θελήσεώς μου εἴλκυσε τὴν προσοχὴν μου. Χωρὶς νὰ θέλω, ἐστρεψα καὶ εἰς μίαν σκοτεινὴν τῆς ἐκκλησίας γωνίαν εἶδα τὸν κύριον Δερβλάυ. — Προσηλύστο.

— Ὅχι, μητέρα, μὲ παρετήρησι. Οἱ ὀφθαλμοὶ μας συνήθησαν καὶ οἱ ἰδικοί του ἐξέφραζον ἰκεσίαν. Ἐχαμήλωσα τοὺς ὀφθαλμούς καὶ ἔβιασα τὸν ἑαυτὸν μου νὰ μὴ στρέψω πλέον. Ὅταν ἐξήλθομεν τὸν πύρα νὰ περιμένῃ εἰς τὴν θύραν. Προσέκλινεν, ἐπεράσαμεν καὶ ἠσθάνθη ὅτι μετὰ ἡκολούθει διὰ τοῦ βλέμματος.

Ἡ μαρκησία ἠγέρθη καὶ ἐπιστρέφουσα πρὸς τὸ ἀνάκλιτρόν τῆς, ἐν ᾧ ἐβουβίσθη νεοχελῶς.

— Ἐ! αὐτὸ θὰ τὸν ὠφελήσῃ διὰ τὴν ψυχὴν του. Ἄντι νὰ σὲ κυττάῃ γλυκὰ ἔμπορῶσε πολὺ καλὰ νὰ μᾶς ἀποζημιώσῃ δι' ὅ,τι ἔκανε ἐπὶ τῶν ὀρίων μας. Πολὺ ἀστείον τὸν εὐρίσκω μετὰ τὰς ἰκεσίας του. Καὶ πρέπει νὰ μὴ ἔχῃς τί ἄλλο νὰ κάμῃς διὰ νὰ καταγίνεσαι γιὰ τοὺς στεναγμούς αὐτοῦ τοῦ σιδηροδρογοῦ, ὅστις δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ μᾶς κουράνῃ κἄνα πρῶτ' μετὰ τὰ σφυριά του.

— Μητέρα, ἡ λατρεία τοῦ κ. Δερβλάυ εἶναι τόσο ἐντὸς τῶν ὀρίων τοῦ σεβασμοῦ, ὥστε δὲν ἔμπορῶ νὰ παραπονεθῶ. Καὶ δὲν σᾶς ὀμιλῶ περὶ αὐτοῦ παρὰ διότι συγκαταλέγεται καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν ἄλλων. Ἐπὶ τέλους λέγωμεν ὅτι ἡ καρδία τῆς γυναικὸς εἶνε ἀστατος... Ὁ δαυὶς δὲν εἶνε ἐδῶ διὰ νὰ ἐμποδίσῃ... Καὶ μὲνα μπορεῖ νὰ με κουράσῃ τὸ πρόσωπον τῆς Πηνελόπης τὸ ὅποιον παίζω πρὸ τόσο καιροῦ. Ὁ Γάστων ἔπρεπε νὰ τὰ σκεφθῇ ὅλα αὐτὰ, καὶ ἐν τούτοις δὲν τὰ ἐσκέφθη. Καὶ ἐγὼ μένω μόνη περιμένουσα καὶ ἀγαπῶσα...

— Καὶ ἔχεις πολὺ ἄδικο, ἀπήντησεν ἡ μαρκησία μετὰ ζῶηρότητος· ἐνῶ ἂν ἤμην εἰς τὴν θέσιν σου...

— Ὅχι, μητέρα, διέκοψεν ἡ δεσποινὴς Μπωλιὲ μετὰ σοβαρότητα, καὶ πρέπει νὰ κάμω ὅ,τι κάμω διότι ἀγαπῶ τὸν δοῦκα Βλιγνύ.

(ἀκολουθεῖ)